

paatales efter Begæring af den forurettede private, har man ikke aabnet en forøget Adgang til Sagsanlæg, men man har begrænset Adgangen til Sagsanlæg, og det i meget betydelig Grad. Det forekommer mig, at man set baade fra det ene og det andet Synspunkt skulde betænke sig meget paa at gaa bort fra det, som hidtil har været Lovens Regler, og det, som var vedtaget i dette høje Ting, og jeg tror ikke, man skal føle sig alt for stærkt garanteret ved Foreningers Optræden. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at paapege, og den højtærede Handelsminister berørte det ogsaa, at der, allerede som Forholdene nu er, er forekommet Tilfælde, i hvilke Foreningers Optræden ikke har kunnet være fyldestgørende, og jeg tror, at saadanne Tilfælde i Fremtiden vil fremkomme i endnu større Omfang, naar man vil give Foreningerne en saa stærkt forøget Kompetence med Hensyn til Paatale.

Jeg tror altsaa, at mange af de Forslag, der er vedtagne i Folketinget, trænger til en meget alvorlig Overvejelse, og jeg vil derfor, hvis Forslag derom ikke fremkommer fra anden Side, ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg. Jeg er klar over, at dette maaske vil bevirke, at vi ikke bliver færdige i denne Samling, men maa fortsætte i den nye Rigsdag; men jeg tror ikke, at man skal være alt for bange derfor, og jeg tror navnlig ikke, at man behøver at frygte for, at man skal komme ind paa endeløse Forhandlinger. Thi Forholdet er jo det, at nu har Landstinget taget sin Stilling, og Folketinget har taget sin Stilling, man ved altsaa, hvad Tvisten drejer sig om, hvor Tvistepunkterne ligger, og saa begynder man naturligvis ikke forfra, man gennemlæser, maa jeg antage, de Forhandlinger, der har været førte hidtil, og Forhandlingerne vil utvivlsomt da hovedsagelig komme til at dreje sig om de Punkter, som nu har givet Anledning til Tvivl. Jeg skulde tro, at en saadan Forhandling maatte kunne gennemføres nogenlunde hurtigt, og at man altsaa uden alt for stor Frygt kunde imødesee en Forhandling i den nye Rigsdag.

Harald Jensen: Jeg hører, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, og at den ærede sidste Taler ganske rigtigt opfattede dette saaledes, at det var det samme som at standse Lovforslagets Behandling i denne Samling. Dertil har jeg ikke noget at bemærke. Mig forekommer det noget mærk-

værdigt under Hensyn til Landstingets tidligere Stilling til dette Lovforslag. Jeg vil minde om, at da denne Lov første Gang forlod dette Ting for nogle Aar tilbage, udtalte jeg paa mit Partis Vegne Ønsket om, at Folketinget vilde tage denne Sag under en grundig Overvejelse, idet det ikke var lykkedes her i Tinget at føre den igennem i en Skikkelse, der forekom os tiltalende, og som vi kunde have Sympati for. Folketinget fulgte ikke denne Henstilling, det tog Lovforslaget, som det kom fra Landstinget, uden at stille Ændringsforslag. Da Lovforslaget sidst forlod Landstinget, stemte vi paa samme Maade for det, idet vi henstillede til Folketinget at overveje og forbedre Lovforslaget, hvad vi ikke den Gang saa os i Stand til at gøre i Landstinget, og denne Gang fulgte Folketinget Henstillingen. Der gik saa nogle Aar, i hvilke Loven har virket og ofte virket ret pinligt. Nu kommer den tilbage fra Folketinget, hvor der, som den højtærede Handelsminister meget rigtigt udtalte, ikke var Spor af Sympati eller ikke var nogen stærk Sympati for den — det var Udtryk i den Retning, den højtærede Handelsminister brugte, og de var vistnok ganske korrekte. Den er nu i nogen Grad forbedret, men dog ikke saa meget, at der hos mig eller, saa vidt jeg forstod, det ærede kongevalgte Medlem (Nygart), hos den Side af Tinget, hvortil han hører, er nogen større Sympati for Lovforslaget, men det er dog forandret og forbedret, nogle af de værste Fejl er fjernede, saaledes at man med nogenlunde rolig Samvittighed kunde lade det gaa igennem og lade Loven virke, indtil den skal revideres i 1920. Til den Tid kan man drage Nytte af de forløbne Aars Erfaringer, Lovforslaget kan da atter ændres og forhaabentlig forbedres, saa at det ikke kommer til at virke som en Hemsko for de handlende, og saaledes at Forbrugerne kan være tjente med det. Men nu, da Lovforslaget har faaet en saadan Form, at vi, som hidtil har været Modstandere af Loven og hellere havde set den falde bort, finder det om ikke ganske tiltalende, saa dog af den Karakter, at vi kan stemme for det, standses dets Behandling fra anden Side. Dette er ganske mærkværdigt, men denne Fremgangsmaade maa de Herrer selv om, det raader vi jo lige saa lidt for, som vi i sin Tid kunde raade for, at Lovforslaget fik et Indhold, som vi kunde anse for rigtigt. Jeg tror nu, at det er et lidt farligt Eksperiment, der bliver foretaget, thi som den højtærede Handelsminister meget rigtigt udtalte, er Sympatien for dette Lovforslag ikke stor i Folketinget, og jeg tror